

Rokkantak Lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Pozsony
Ferdinánd bolgár király-utca 5.

Kiadja: a
M. Kir. Rokkantügyi Hivatal
Pozsonyi Intézete

Megjelenik havonta kétszer.
Egyes szám ára 20 fillér
Előfizetési ár: évenként 5 korona.
Rokkantak ingyen kapják.

II. évfolyam

POZSONY, 1917. JANUÁR 1.

1. szám.

ÚJ ÉV.

Harmadszor köszönt az újesztendő a fegyverben álló Európára. Harmadszor int és figyelmeztet arra, hogy visszatekintsünk az elmúlt esztendőre, hogy számot vessünk magunkkal, munkánk eredményével, harmadszor hoz nekünk az új év első napján új buzdítást, hogy minden veszélyben, minden gondban és nélkülözésben kitarassunk, harmadszor hoz új reményt, erősebbet mint eddig, hogy belátható időn belül meglesz áldozatainknak, szenvedésünknek és munkánk jutalma. Letűnt az 1916-os esztendő. Nagy esztendő volt. Nehéz megpróbáltatások és hatalmas győzelmek esztendeje! A gyász- és az öröm esztendeje!

A nyár és az ősz elejének nehéz megpróbáltatásai, az orosz offenzíva és a román betörés után lépésről-lépésre tervszerűen haladtak elő szövetséges csapataink a győzelem dicső útján. A központi hatalmak Lengyelországot független királysággá alakították, Belgium, Szerbia és Montenegró sorsát pedig az áruló Romániának is követnie kellett. Ezt az álnok fegyvert is kicsavartuk az ellenség kezéből. És szeretett öreg királyunk halála fölötti nagy nemzeti gyászunkat ifjú királyunk megkoronázásának káprázatos öröme váltotta fel. És mind ezeken kívül a központi hatalmak győzelmük tudatában megtették az emberiségnek a legnagyobb képzelhető szolgálatot, őszinte békejobbot nyújtottak elleneinknek. De ők ezt nem fogadják el. Tudjuk azonban, hogy a háború szenvedéseivel felázott talaj mindenütt fogékony a béke csirájának befogadására és fejlesztésére. A vetés jó földbe hullott. Bár ellenségeinknél még hiányzik a kölcsönös megértés, az igazi emberszeretet, de az első békesugarak már kezdenek áttörni a szenvedés és gyűlölet sötét felhőin. Még sok megpróbáltatás, szenvedés és nélkülözés, még sok munka áll előttünk. Készek vagyunk az új harcokra minden téren és hiszalommal nézünk az új, győzelmet és békét hozó 1917-es esztendőbe.

Rátok, hazánk rokkant hősei, akik már most a békés polgári munka harcossáivá lettetek, nagy feladat vár sze-

retett hazánk felvirágoztatásában. A nyugalmas békébe átvezető háborús munkának oroszán része nektek jut. Éreznetek kell, hogy minden egyes rokkantnak ipari, társadalmi boldogulása első sorban ő neki magának és hazánknak mennyire fontos, mennyire szükséges. Boldogulni azonban, magának jó megélhetést teremteni csak munkával és tudással lehet. A ki érti hivatását, az a föld hátán mindenütt boldogulni fog. Ebből a szempontból az újév küszöbén hazánk rokkantjai közül vessen mindenki számot magával, hogy megtette-e mindent, ami javára szolgál, ami boldogulását előmozdítja. Lépjen mindenki nagyobb kedvvel, fokozottabb munka- és tanulási vágygyal az új esztendőbe. A rokkantak boldogulásának útjait megmutatja az állam, a m. kir. rokkantügyi hivatal összes intézeti gondosan vezetik ezen az uton összes rokkantjaikat, de az eredmény csak a kölcsönös együttműködéssel érhető el. Dolgozni minden embernek, aki tud, magának kell. Régi igaz mondás, hogy csak sz van jól megcsinálva, amit az ember maga végez. Hogy mi történik az állam, a kincstár részéről a hadisérültek jutalékait illetőleg, hogy mindenkinek ez irányban mennyire van igénye, az lapunk mai számában pontosan beem foglaltatik. Minden rokkantnak maga iránt való kötelessége, hogy ennek is utána járjon, hogy esetleges tévedéseket kiigazítasson, hogy tényleg részesüljön annyi jutalékban, amennyire igénye van. Hogy a rokkantügyi hivatal intézetei hogyan adják vissza rokkantjainkat a munkás polgári életnek, hogyan vezetik őket új utakon, ha kell, azt mindenki közületek jól tudja. Hogy meglegyen a kölcsönös munkának a megkívánt eredménye, ahhoz Részletekről megint csak fokozott akarat, tanulási és munkavágy szükséges. A munka önmagában találja jutalmát. A mai nehéz időkben pedig nincs semmi, amiben több örömet lehetne találni, mint a munkában. Amint Napoleon azt mondta, hogy a háborúhoz három dolog szükséges: pénz, pénz és megint pénz, úgy bizonyos az, hogy a Ti boldogulástokhoz és ezzel hazánk gazdasági fejlődéséhez szintén három dolog szükséges:

A munka, a munka és megint a munka!

K. J.

A rokkantakat érdeklő rendeletek közül ezúttal a következőkre hívjuk fel rokkantjaink figyelmét:

A hadisérült és rokkanttá vált katonának a hadügyi kincstártól nyugdíj és sebesülési pótdíj jár, amelyeket a végelbocsátás előtti felülvizsgáló bizottság állapít meg és az illetékes katonai parancsnokság hagy jóvá. Nyugdíj csak akkor állapítatik meg, ha a keresetképeség lényegesen csökkent; ha valaki rokkantsága dacára keresetképes, akkor nyugdíj nem jár neki, de sebesülési pótlékot tekintet nélkül a rangra mindenki egyformán kap, aki sebesülése folytán valamilyen állandó testi hiányt szenvedett el.

A nyugdíj őrmestereknek évi 168 koronát, szakaszvezetőknek 144 koronát, tizedeseknek 120 koronát, őrzetőknek 96 koronát, gyalogosoknak 72 koronát tesz ki.

Ha valaki a sebesülés folytán állandóan szolgálatképtelenné vált, akkor annak sebesülési pótléka évi 96 korona, tekintet nélkül a rangra. Ha valaki egy kezét vagy egy lábát, vagy egy szemét veszítette el, annak sebesülési pótléka évi 192 korona. Ha valaki állandó benu-lást kapott, úgy ennek sebesülési pótdíja 192 korona, amihez — különösen súlyos esetekben — még 192 korona személyi pótlék jár. Ha valaki két végtagját vagy mindkét szemét veszítette el, úgy annak sebesülési pótléka 288 korona.

Ezek szerint a hadi sérült rokkantnak nyugdíja vajmi kevés, a nyugdíjból megélni manapság lehetetlen. Ezért minden rokkantnak érdeke és saját maga iránt való kötelessége, hogy a Rokkantügyi Hivatal intézeteibe kerülve, igyekezzen először is szorgalmasan kezelésre járni, hogy ez által munkaképessége lehetőleg helyreállíttassék, mert bizony a sérülések folytán előállott merevségek és zsugorodások kezelés hiányában idővel még csak rosszabbodnak. Azok, akik régi mesterségüket a sérülés folytán csak korlátozottan tudják folytatni, igyekezzenek magukat a régi mesterségbe ismét belegyakorolni, ebben magukat tökéletesíteni. Azok pedig, akik régi foglalkozásukat folytatni nem lesznek képesek, válasszanak olyan új foglalkozást, amelyet sérülésük dacára is jól megtanulhatnak és folytathatnak és iparkodjanak a műhelyekbe járni, mihelyt ezt csak állapotuk meg-

engedi és szorgalmasan tanulni. Im már százával vannak olyan hadisérültek, akik a rokkantiskolákban kitanulva sokkal nagyobb jövedelemmel bírnak, mint annak előtte.

Azon hadisérülteknek, akik teljesen megvakultak, vagy oly súlyosan sérültek, hogy különös ápolást és gondozást igényelnek, a Rokkantügyi Hivatal intézeteiből való elbocsátás és a felülvizsgálat után igényük van a Nagyszombati Rokkanközházba, illetve a Vakok Intézetébe való felvételre, ha bebizonyosul, hogy otthonukban nincs ki ápolja és gondozza őket. Ezen intézetekben a felülvizsgált és a hadsereg kötelékéből elbocsátott hadisérültek a nyugdíj helyett teljes elátást kapnak, ezen kívül megkapják a sebesülési pótlékot és egy kis zsoldot: őrmester naponta 50 fillért, szakaszvezető 30 fillért, káplár 20 fillért, őrvezető 14 fillért, közlegény 10 fillért. Az ilyen hadisérült, akinek joga volna rokkanközházi felvételre, de erre nem tart igényt, a közönséges nyugdíj helyett rokkanközházi nyugdíjat kap: őrmester évi 804 koronát, szakaszvezető évi 720 koronát, tizedes 684 koronát, őrvezető 636 koronát, gyalogos évi 600 koronát. Ezen rokkanközházi nyugdíjat a felvizsgáló bizottság javaslatára a miniszter hagyja jóvá. Amint látjuk, ezen legmagasabb nyugdíj is kevés, megélhetésre, ezért még a leg súlyosabb sérültek is igyekezzenek némi könnyű munkát elsajátítani, amit otthon végezhetnek: kosárfonást, kefekötést, mázolás és címfestést.

Dr. F. E.

Jegyezzünk az ötödik hadikölcsönre!

Sóhajtozik egy sebesült.

Írta egy pozsonyi rokkant katona.

Édesanyám, édesanyám,
Foltozgassa meg a ruhám,
Itt is kopott, ott is szakadt,
A szivemből sóhaj fakadt.

Édesanyám, édesanyám,
Főzze meg kend a vacsorám,
Olyan jó a kelmed főtje,
De rég nem ettem belőle.

Édesanyám, édesanyám,
Vesse meg kend e nyoszolyám,
De kemény a fejemállja,
Édesanyám hallja, hallja,
Édesanyám, édesanyám,
A takarót terítse rám,
Meséljen mint réges-régen,
Tán elalszom lassan szépen.

Édesanyám, édesanyám,
Panaszra nem nyitom a szám,
A jó Isten mindig áldott,
Mondjon el egy Miatyánkot.

Édesanyám, édesanyám,
Szemfödőmet borítsa rám,
S ha utószor csókol ajka,
A szemem is lefoghhatja.

A kéz pótlásáról

Írta B. L.
(Folytatás).

Az ókorban már a rómaiaknál találkozunk a „vaskéz”-el. Plinius római író említi, hogy a vitéz Marcus Sergius a második pun háborúban sebesülése folytán jobb kezét elvesztette. Nem esett azonban kétségbe, hanem csináltatott magának vasból kezét, olyant, hogy a pajzsot tudta vele tartani s így tovább harcolt vitézen. Azt, hogy milyen szerkezetű volt ez a vaskéz, nem tudjuk meg Pliniustól, valamint arról sincs tudomásunk, hogy milyen volt az a vaskéz, a melyet a történetírók szerint Barbarossa Horuk viselt, a ki jobb kezét 1517-ben a spanyolok ellen vívott harcában veszítette el. Elszórtan itt-ott középkori írott művekben történik említés a harcokban megsérült roncsolt kéz pótlásáról, de közelebbi adatok hiányoznak. A legrégebbi mesterséges kéz, a melynek a szerkezetét pontosan ismerjük, a Berlichingeni Götz lovagé. Ez a kéz ma is megvan, Jaxthausen várában őrzik Württembergben. Götz lovag 1504-ben Bajorországban Landshut megszállásakor egy nürnbergi láncosgolyótól megsérült, úgy, hogy jobb keze szétroncsolódott. A térlenségbe azonban nem nyugodott bele, hanem addig gondolkozott, amíg kieszelte a ma is meglevő mesterséges kezét s azt elkészítette egy fegyverkovácsnal, a ki Olnhausen-ben lakott Jaxthausen mellett. Ennek a kéznek úgy az alkarrésze, mint a kézfeje és ujjai vasból voltak elkészítve. Az alkar vasmancsattáján volt egy négyszögletes kinyitható ajtócska, ezen át kellett az alkarcsontot betenni. Az ujjak minden ize mozgatható volt, még pedig úgy, hogyha rátámaszkodott vagy a másik kezével behajlította azokat, akkor abban a tartásban szilárdan megmaradtak, a mennyire behajlítva lettek. Ha pedig a kis ujj tövében levő gombot megnyomta, akkor az ujjak mind egyszerre kifeszültek. A nagy ujjnak külön szerkezete volt, amely szintén bármely tartásba be volt állítható s egy az ujj tövében levő rugó nyomására ismét visszanyerte nyújtott tartását. Azonkívül volt még egy gomb a kéztő hátán is a melynek a megnyomása után a kéz maga is a kívánt tartásba volt hozható. Az ujjaknak a szerkezete úgy volt megoldva, mint a régi kakasos puskáké. Ha behajlítja az ujjat az ember, az a

kakas felbuzzásának felel meg, a gomb megnyomása pedig az elcsúszásnak. A Götz-féle kéz igen csinos kinézetű volt s a nemes lovag, aki már 23 éves korában elvesztette jobbát, még hosszú évekig derekasan forgatta vele a kardot.

A 16-ik században Paré, a híres francia sebész készítettett két mesterséges kezét. Az egyiket egy városatya részére, a másikat pedig egy hugonotta kapitány számára, aki azután tovább is harcolt ezzel a kézzel. A városatya részére készült kéz külsőleg teljesen hasonlított a rendes kéz és ujjak formájához, préselt bőrből állott, merev volt minden része, csak az öreg-ujj és mutató-ujj közé lehetett egy tollat beerősíteni. A kapitánynak összeroncsolt bal kezét már bonyolódottabb szerkezettel pótolta Paré. A kezét az alkarra két fasinnal függesztette fel, a melyeket körkörös szíjjal erősítettek össze. Az ujjaknak hasonló szerkezete volt, mint a Götz lovagéinak, t. i. behajlítva megmaradtak tartásukban s egy rugó nyomására mind egyszerre kicsapódtak. Ugyanezt a kézszerkezetet megcsinálta Paré olyanok számára is, a kiknek a felkarjuk hiányzott, ahol tehát a könyökizületet is pótolni kellett. A könyökizületet egy fogas kerékkel pótolta, még pedig úgy, hogy ha az illető meglévő kezével a művégtagot könyökbe behajlította, az mindig megmaradt a kívánt tartásban, ha pedig egy rugót megnyomott, az kikapcsolta a fogaskereket s a kar ismét visszaesett nyújtott tartásába.

Mind a három fent ismertetett, legrégebbi mesterséges kéz bizonyos előírt célt szolgált. A Götzé és a Paré kapitányé úgy volt megalkotva, hogyha a pajzsot vagy a kardot a tenyérbe nyomta a gazdája, az ott szilárdan megmaradjon, amíg védekezik vagy vadalkozik vele s azután a rugó megnyomására ismét kivehető legyen. A békeséges városatya számára készült műkéz inkább csak arra szolgált, hogy eltüntesse a kéz hiányát.

Felhívjuk rokkantjaink figyelmét arra, hogy intézeteinkben számos idegennyelvű hadisérült van elhelyezve, főleg németek és tótok, akik a lapot nem értik. Magyar rokkantak, magyarázatok meg a lapot idegennyelvű testvéreiteknek! Tanítsátok őket magyarra!

Paranos.

Írta Dezső Gyula rokkant.

Galiciában történt. Négy napos nehéz ütközet emlékeivel ültünk egy jól megasott fedezékben. Többen voltunk ott együtt magyar fiúk, hogy álmatlanságtól meggyötört testünket pihentessük és várjuk a további fejleményeket. Azon reménnyel voltunk eltelve, hogy végre aludni fogunk, s hogy elfeledjük minden földi szenvedésünket. De még sem! rövid félórai boldog együttlét után parancs jön.

Föl! és mink elgyötört testünkkel újra felkelünk és várjuk, hogy mi lesz. Parancs jön:

Öt ember előre megy és felderíti, mely irányban van az ellenséges front. A századparancsnok úr engem választott ki négy alföldi magyar fiúval. A parancs után rögtön indultunk.

Éjtél volt, csak a csillagok fénye világított. Hason oszvsza másztunk ki a fedezékéből, keresztül a drót kerítésen, sűrű erdős bozótban kellett át kúsznunk, hogy az ellenséges állásokat megközelíthessük. Néma csend, csak a ritkán előforduló puskalövés ropogása volt hallható. S amint ott nesztelenül surranunk tovább, már majd nem megközelítve kitértünk célunkat, rettentő csattanás, menyörgésszerűleg rázta meg alattunk a földet, s ahogy mi rémülten hátra tekintünk, akkor látjuk, hogy több méter szélességben felrobbantották mögöttünk a talajt.

Földalatti akna volt. Még jóformán észbe se kaptunk, előtünk rövid távolságra izgatott parancsszavak és csendes készülődés zagyva hangja ütötte meg fülünket. Mit tegyünk, itt

támadás lesz, vissza nem mehetünk, s még k se mondtam, a mieink hátunk mögött már megnyitották a tüzet.

Evvel egy időben sötét alakok emelkednek fel az előtünk levő drótkerítés mögött. Hirtelen kiadtam a parancsot vissza a felrobbantott aknatölcsérbe.

Egymást taszigálva foglaltuk el a végső menekülésünk várható helyét, már felettünk mint örültek, törtek elő az oroszok. Pár perc elteltével rettentő hörgés, kiabálás, vegyítve még borzalmasabb robbanásokkal: megkezdődött az éji közelharc.

S a harc közepette egyszerre csak éles csattanással egy kézi granátot csaptak az árunkba, s még fel sem ocsudtam rémületemből, már a négy magyar fiúból csak egy ül mellettem, a többi három . . . nincs többé.

Mig ez történt, lassan mulik a harci zaj, csak a mieink örömszívaja hallatszik a kora hajnalban.

Kábult fejjel, összegyárt, tépett testtel megpróbáltunk visszajutni a mieinkhez.

Mikor vissza kerültünk, a századparancsnokomnak fájo szívvél jelentem, hogy három emberem . . . meghalt. Kettőn vissza jöttünk s a parancsot teljesítettem. Parancsnokom egy szivből jövő kézfogással dicsérte meg eszelekedetemet.

En faradtan, de még nagyobb örömmel siettem a jól megérdemelt pihenő helyemre. Sebesülésem történetét majd máskor fogom elmondani.

Szerkesztői üzenetek

A kinek valami baja vagy valami panasza van, ami nem intézeti és szolgálati dolgokra vonatkozik, jelentse ezt be a szerkesztőségnek. A szerkesztőség hivatalos órárt tart minden hétköznap, szombat kivételével, d. e. 11-12 óráig. A szerkesztőség a bejelentett ügyes-bajos dolognak utána fog járni és a „Szerkesztői üzenetek” rovatában lehetőleg már a lap legközelebbi számában írásbelileg fog felvilágosítást adni. Épúgy felelni fogunk írásbelileg beadott kérdézőkódésekre is.

A kinek tollforgató rokkantjaink közül érdekes élményei, saját harctéri történetei stb. vannak, nyujtsák be azokat írásban a szerkesztőségnek!

A KI rokkantjaink és pedig különösen amputáltjaink közül harctéri tetteik, sebesülésük története alapján magát ki-tüntetésre érdemesnek tartja, jelentkezék intézete katonai parancsnokságánál, hogy ott a szükséges jegyzőkönyvi adatokat felvegyék.

A KI pozsonyi rokkantjaink közül olvasni akar, annak rendelkezésére áll az intézet kölcsönkönyvtára. Az igazoló jegyek alapján mindenki kikölcsönözhet magának egy

könyvet a pozsonyi intézet nyilvántartó irodájában.

A KI előfizetőink közül lakást változtat, vagy hadba vonul, sziveskedjék új lakása címét vagy a táborig postaszámát kiadóhivatalunkkal közölni, nehogy a lap szétküldése fennakadást szenvedjen.

Dr. Kopits Jenő tanár úrnak, Budapest, az előfizetési díj még nem érkezett be

Pál Gyula főreálisk. tanár urat, vagy ismerőseit kérjük, hogy a táborig postaszámát velünk közölni sziveskedjék.

Sándi Imre tanár úrnak, Budapest, császárfürdői intézet: f. hó 17-éről kelt levelét köszönettel vettük és örömmel várjuk a jelzett közleményeket.

**Wir suchen
eine Auslese
tüchtiger Kräfte**

(männlich und weiblich) für unsere!

- Seifenfabriken
- Kohlen-Abteilung
- Export-Abteilung
- Verlags-Abteilung
- Evidenz-Bureau
- Korrespondenz
- Buchhaltung
- Werbe-Bureau

Wir erwarten nur schriftliche Angebote facherfahrener Bewerber, auch soleher, die derzeit noch im Felde!

Gesellschaft für Handel und Industrie

Ges. m. b. H.

WIEN, VI., Amerlingstrasse 19.

MUNKAKÖZVETÍTÉS

Rokkantak :

- akik régi munkaadójukhoz akarnak visszakerülni,
- akik állásba akarnak lépni,
- akik bárhová elszegődni, helyet keresni akarnak,
- akik nem járnak oktatásra és kezelés után dolgozni akarnak,

forduljanak az intézetek munkavözvetítőjéhez.

Munkaadók :

- akik régi alkalmazottaikat akarják visszakapni
- akik rokkantak részére állandó megélhetéssel járó állást akarnak felajánlani,
- akik munkaalkalmat hirdetni akarnak,
- akik rövidebb vagy hosszabb időre rokkant munkásokat akarnak kapni,

forduljanak szóbanv. írásban az intézetek munkavözvetítőjéhez.

Rokkantak részére a pozsonyi intézetnél felajánlott állások.

Házmesteri állások.

Első Troneseni Borovicska- és Likörgyár, portás, havi 120 K fizetés, nős.
Palugyay pezsgőgyáros, portást keres, jó fizetés.

Gépészi és hasonló állások.

Gróf Hunyadi Károly, Kápolnásnyék (Fejérmegye), motorszántógépkezelő, évi 1200 K
Löwinger József, Vác, motorgépész, heti vagy akkordbér.
Antal Jenő, Keszthely, géplakatos,

havi 40-50 K és ellátás
Prinz Dezső, gőzmalomtulajdonos, Szatmárnémeti, kazánfűtő, fizetés képzettség szerint.

Gazdasági felügyelő állások.

Gosztonyi Tibor, Váchartyan (Pestmegye), udvaros.

Hirschl Hermann, Tiszaszentmiklós (Torontálmegye), gazdasági ispán, havi 60 K. ellátás, lakás.

Isztebnére (Árvamegye) keresnek egy erélyes tótul is beszélő gazdát, lehetőleg nős legyen és evangélikus, elsőrangú konvenció.

Gál István, Dunasápra (Pozsonym) gazd. köcsisokat és bérásokat keres.

Ejjeli erdő, mező- és határőr:

Kürtösi erdőipar r.-t., Nagykürtös (Nógrádmegye), kertülő, ki az erdőre mint a határrel felügyel. 140 K évi bér és jó konvenció.
Óbecse nagyközség, Óbecse (Bácsm.), park (liget) ör, évi 600 K, drágasági pótlék 120 K.
Perczel Béla, Májsamiklósvár (Tolnámegye), csász.
Schamvitz Dezső, Felsődombóvány (Zalamegye), csász, nős, szokásos konvenció.
Magyar Királyi Folyam- és Tengerhajózási R.-T. Komárom, éjjeli ör, 2 korona 60 fillér napibér, kezdő fizetés, amennyiben nőtlen, természetbeni lakás is.
Magyar Textil-Festőgyár R.-T., Budapest, éjjeli ör, fizetés megegyezés szerint.
Gróf Teleki Tibor, Gyömrő (Pestm.), erdő- és vadőr, ha családos, kap lakást és konvenciót, ha nőtlen, kap egy szobát, kosztot és készpénzfizetést használhatósága szerint.
Vágközség Elöljárósága Vág (Sopronmegye), községi határőr, évi 360 K.

Kocsisi állások:

Földes Lajos, Budapest, kocsisok, kik Budapestben ismerősek, havi 200 K és borraival.
Kemény Béla, Trencsén, kocsis, ki a gazdaságot, méhészetet, esetleg kertészkedést érti, ruházat, teljes ellátás, havi 30 K.
Verebélyi Jakab, Pásztó (Hevesm.) kocsis, 80-100 K havi bér.

Asztalos állások:

Lazarus-féle hajógyár, Fiume, Mintaasztalos.
Damjanovics László, Budapest IX. Ráday-utca, műbutorasztalos.
Engelstein Dávid és fia, Felsővisó (Máramarosm.) Fő-utca. Két kézi asztalos, kik tudnak fényezni

Műszerész állások:

Telefongyár R.-T., Budapest, műszerész.
Felsenfeld Ignác, Budapest, műszerész vagy szerszámlakatos.
Telefongyár R.-T., Budapest, műszerész, lakatos.

Különfélék.

Kürtösi erdőipar r.-t. Kürtös (Nógrádm.) vincellér, évi 140 K és jó konvenció.
Steiner Mihály, Inárcs (Pestm.), vincellér, évi 1600 K, lakás, fűtés, 1200 □-föld.
Verebélyi Jakab, Pásztó (Hevesm.), vincellér, havi 70 K.
Kormányos Teréz, Csanádapáca (Csanádm.), borbély (nőtlen), havi 20 K, teljes ellátás.
Martinió, Aljójára (Tordaaranyosm.), fedréssegéd, havi 30 K, teljes ellátás.

Nagybossányi Börgyár R.-T., Nagybossány (Nyitram), raktári díások, Telefongyár R.-T., Budapest, raktári felügyelő.
Kállai Adolf, Budapest, ablakvegyész.
Hasenföld Jakab, Kaposvár (Somogy-megye), pincéskezelő, havi 80-200 K.
Hasenföld Jakab, Kaposvár, téglamester.
Neuschloss-féle nasiczi tanningyár. Szatmárnémeti, talpa- és tűzfamunkások
Melchner Testvérek, Szatmárnémeti vasesztérgályosok.
Jasztrabichy Kálmán, Érottomány (Biharm), kerékgyártó, jó konvenció.
M. kir. földmivésiskola, Csák (Temesmegye), bográr, évi bér 200 K, lakás konvenció.
Körmendi Pálné, Tapolca (Zalam.), önálló cipészsegéd.
Kollár Testvérek, Csepreg, vizsgázott gépész, heti 40-50 K, lakás.
Magy. köztisztviselők fogyasztási Szövetkezete, Budapest, kocsikatisér ellenőrök, kezdő, fizetés havi 120 korona.
Erzsébet gőzmalom, Szatmár, hengerőr.

Kertészi állások.

Batizfalvi Szanatorium Igazg., Budapest, kertész, központi fűtéshez is értesen, teljes ellátás havi 50 K.
Dr. Lerkovitz Imre, Budapest, kertész. Krasznahidvégi m. kir. kincst. birtokkezelő Krasznahidvég (Szilágy-m.), kertész, munkafelügyelő, jó konvenció.
Kenessey Miklós, Szentmártonkúta (Pestm.), tanult kertész, havi 60 K, lakás, fűtés és mellékkereset.
Poós Rezső, Pesthidegkut (Pestm.), okl. kertész, napi 2-3 K, lakás, mellékes.
Szentkúthy Géza, Budapest, kertész, télen 72 K, lakás, fűtés, nyáron 32 K, teljes ellátás
Kurovsky Gyuláné, Budapest, konyhakertész.

Házi, bolti, irodaszolgái helyek:

Karácsony Kálmán főszolgabíró, Keszthely, tisztai szolga, ideiglenesnek: koszt, lakás, 15-20 K havi, véglegesnek: koszt, lakás, ruházat és 450 K évi
Engel A. Hungária Zászlógyár, Budapest. Címfestőműhelyben festéket törni, rendet tartani, iroda szolga. Hetenként 20-24 korona.
Első Trencsényi Borovicska-gyár, Trencsén, Frigyes főherceg-u. 405. Irodaszolga, 2 középkolát végzett, havi fizetés 120 K.
Besenyői körjegyzőség (Besenyő, Naszód.) Irodakarítás és postahordás 4 kilométer távolságra, irni tudás és német nyelv tudása.
Telefongyár R.-T., Budapest VI Hungara-körút 163. Raktári szolga. Fizetés rokkantságának megfelelő.

Irodai alkalmazások.

Váncsfalvai körjegyzőség, napidíjas, jó gyorsírású és számoló, középk. érettségivel, évi 1400 K, különben 2-5 K napidíj.

Lévai Viktor, Nagykálna (Barem.), körjegyzői irnok.
Kácsfalvi körjegyzőség (Baranyam.), irnok, 3-4 középosztályút, napi 3 korona.
Szárkád község (Nagyküküllöm.), jegyzői irnok, VI gimnáziumi, képzettség.
Temesfői körjegyzőség (Kr.-Szörény-megye), jegyzői irnok 5-6 K napidíj.
M. kir. Allamépítészeti Hivatal, Sátoraljaújhely (Zemplén.), helyettes vármegyei útbiztos, évi 1400 K, lakbér 320 K, irodaaltalány 32 K, szertár 48 K, utiáltalány 338 K.
Szegedi légszuszogó és villanytelep, Szeged, irnok, magyarul és németül tudjon, gyorsírni és gépen írni, kezdő havi 200 korona.
Nagybossányi Börgyár R.-T., Nagybossány (Nyitram.) irodatiszt, magyarul, németül és tótul tudjon.
Bantlin-féle vegyigyár r.-t., Perseny, irnok, magyarul, németül tudjon, tökéletes gép- és gyorsírás, havi 200 korona.
Flax Ármán, Trencsénkutas (Trencsénmegye), irodatiszt.
Schucharat és Schütte, Budapest, irnok, magyarul, németül tudjon, keresk. képzettség, havi 200-300 korona.
Gróf Batthyány Lajos, Szabadbatthyán (Fehérm.), irnok, gyors és gépírásban jártas havi 250-300 K, szabad lakás.
Ssemere Ignác, Budapest, kezelőtiszt, évi 1800-2400 korona.
Trencséntepliczi község (Trencsénm.), jegyzői irnok, évi 1600 K és 300 K lakbér.
Nádudvar előjáróság (Hajdumegye), segédjegyző, havi 120 korona.

Fontos közlemények:

Györfly Gyuláné, nagytőzsde vezetésére alkalmas intelligens rokkant keres, fizetés havi 160 K és percent
Török József, Budapest, házi szolgát keres gyógyszerárba, egy láb hiány, 24 K heti bérrel, nős vagy nőtlen
Nogl Kálmán, Nagybarátfalu (Györmegye), kertészt keres, körülbelül 80-1200 K fizetéssel.
Szilágyi és Diskant, Miskolc, tanult vaskereskedősegédet és egy ipariskolát végzett rajzoló.
Schultz Vilmos, Soponya, majoros gazdát vagy kulcsárt és egy éjjeli őrt keres

Legújabbban érkezett munkaalkalmak:

Rosenstein Dávid, Nagydobrony (Beregvarmegerye), 2 molnár, aki szakmájában teljesen jártas, az alkalmazás állandó, fizetési feltételek tehetségéhez mérten.
Müller Testvérek, Budapest, VI. Dévai-utca 21. szám, szalagfestő munkás, biztosít állandó alkalmazást, fizetés érdem szerint 4-5 korona napidíj, esetleg ha beválik havi fizetés.
Laub Lipót, Budapest, 6-10 fém-munkás hadi munkára, hetenként, 10 órai munkaidő mellett, 15-25 korona, túléra külön díjazva, a pályások lehetnek tanult esztérgályosok, órák és géplakatosok.
Finger Frigyes, Budapest, lakatos, műszerész, az állás állandó, fizetés megegyezés szerint.

Munkácsy Gyula, Budapest, gyáros, tűzhelylakatos, az alkalmazás állandó, akkordmunka.
Rosenstein Dávid, Nagydobrony (Beregvarmegerye), 2 okl. gépész, ki javításokhoz ért. Állandó alkalmazás, tehetségéhez képest rendelkezhet a fizetést.
Munkácsy Gyula, Budapest, gyáros, bádogos, állandó alkalmazás, akkordmunka.
Rosenstein Dávid, Nagydobrony (Beregvarmegerye), egy kovács, állandó alkalmazás, fizetés tehetségéhez képest.
Holécy P. és Fiai, Liptószentmiklós, szűcsárúgyáros, 20-25 szűcsmunkás, kik már azelőtt is ezen szakmában dolgoztak, állandó alkalmazást biztosít, akkordmunka mellett, 100-120 korona kereset hetenként
Rosenstein Dávid, Nagydobrony (Beregvarmegerye), gépész szivógáz-motorhoz, alkalmazás állandó, fizetés tehetségéhez képest.
Weisz Zsiga, Assakürt (Nyitramegye), földbirtokos, egy botos ispán, családos, kap lakást konvenciót, fizetés 1600 korona, gabona, 2 liter tej naponta, fa, világítás, kert 1200 □-öl.
Légrády Béla, Kisberény (Somogy-megye), 1 igazkocsis, évi 80 korona és jó konvenció.
Simonsits Andor, Budapest, 1 igazkocsis, jó konvenció, lehetőleg tót ember.
Gróf Testvérek, Budapest, házi szolga, írni, olvasni tudjon, lehetőleg bádogos vagy szerelő.
Vidor Ármán, Budapest, könyvkötő, heti 6 korona, később több.
„Phönix” biztosító-társaság, Budapest, liftkezelő, heti 20 korona.
Beszterce város gazdasági hivatala, hivataliszolga.
Haltényesztő r.-t., Budapest, Slavonai gazdaságba 4 gyalogló tókerülő, havi 60 korona vagy hasonló értékű járandóság és lakás, horvátnyelvű is, ha valamit ért magyarul.
Trencséntepliczi körjegyzőség, hivataliszolga, évi 1200 korona, 300 korona ruhaaltalány, magyarul, tótul tudjon.
Nagyperkati község (Fehérmegye), kisbíró, írni, olvasni tudjon, jó lábakkal, évi 200 korona, jó konvenció.
Dr. Krepuska Géza, Budapest, vincellér és kertész.
Imrey Mihály, Budapest, kereskedősegéd, heti 24-30 korona.
Ujlaky Hirschler és Fiai, Alsódomboru (Zalamegye), fűrészgáros, 2 éjjeli ör, havi 50 korona vagy 30 korona és ellátás.
Gróf testvérek, Budapest, gyári munkás, ügyre vignetta ragasztásra, ügyes mesterember villanyszereléshez értő.
Általános magnésit r.-t., Budapest, 8 bányamunkás, órabér 26-32 fillér.
Hj Leitersdorfer Lipót, Budapest, raktári munkás, heti 30 korona.
Geguldiger Hugó, Budapest, rugyantagyár vésnök.

A fenti hirdetett munkakörvetésékre vonatkozó ügyekben felvilágosítással szolgál Nagy Jenő Károly hadnagy, a pozsonyi intézet nyilvántartó irodájában naponta 10-6-ig.